

EL XIULET DEL BARRI

Dijous
5/10/17
Escola
Costa i Llobera
Barcelona
Any 2017

Periòdic de
Primària
Preu: 0'10 €

725

EXTRA(4) JOCS FLORALS 2017

LA CONFITURA

Una família de tomàquets que vivien al bosc un dia es va despertar i en mirar cap al llit de la filla petita ...

- Com és que la Confitura no hi és! -va dir la mare tomàquet.

- Potser s'ha amagat! -va dir la Blau.

Llavors la van començar a buscar per tota la casa i no la van trobar.

- Potser s'ha escapat! -va tornar a dir la Blau.

- Potser s'ha quedat penjada a la finestra perquè tenia calor i ha vingut el Llamps-i-trons per triturar-la com si fos puré! -va dir el pare.

Com que el pare era molt espavilat va anar a mirar les cintes de les càmeres de seguretat que tenien a casa, i va veure com el Llamps-i-trons s'havia endut la Confitura. El pare va decidir anar a veure'l per prendre-li el "minipimer" i la Blau i la mare es van esperar a casa desitjant que el pare i la Confitura tornessin.

Quan va arribar es va "colar" per la finestra de la cuina i va agafar el "minipimer" però no va trobar la Confitura, llavors va tornar a sortir i es va esperar al bosc amagat entre els arbres.

De cop i volta el Llamps-i-trons va arribar a la casa amb la Confitura i ...

- ON ÉS EL "MINIPIMER"!!! -va dir el Llamps-i-trons- Me'n vaig a comprar-ne un altre!!!.

La Confitura es va espantar molt. El Llamps-i-trons va sortir tant de pressa que es va deixar la porta oberta, aleshores el pare ho va veure i va entrar ràpid a la casa per salvar la Confitura, que es va posar molt contenta.

- Gràcies pare -va dir molt fluixet. Llavors

. el pare va agafar la Confitura i va tornar el "minipimer" al seu lloc. Van sortir corrents de la casa per tornar a amagar-se al bosc per no trobar-se al Llamps-i-trons pel camí. Quan aquest va tornar, van marxar per una drecera.

Van arribar a casa i la mare i la Blau els estaven esperant a la porta. Estaven tan contents que van fer una festa per celebrar-ho.

I el Llamps-i-trons es va quedar amb un pam de nas i dos "minipimers".

Lola L, Xàfec

Enyoro tots aquells moments...

Enyoro tots aquells moments
al teu costat,

l'alegria que em dóna la teva escalfor
els dies gelats d'hivern.

Et necessito.

Tu m'animes a superar les nits més dures.

Enyoro tots aquells moments
al teu costat.

Però ja és estiu...

Tres mesos sense tu...

Els sentiments brollen dins meu,
les llàgrimes vénen.

Estic sola.

Enyoro tots aquells moments
al teu costat.

Enyoro la sensació d'enfonsar
un melindro dins teu
i treure'l embolcallat
d'aquesta crema dolça
tendra i deliciosa que ets tu,
xocolata calenta.

Marina V i Natalia B, Sírius

LA PORTA DELS ANIMALS

Hi havia una vegada un nen que es deia Marc, tenia vuit anys i li agradaven molt els animals, sempre parlava d'ells, vertebrats o invertebrats, vivípars i ovípars. Li era igual si l'animal era repugnant o si tenia mil peus.

Un dia va anar al bosc i hi va trobar una porta. No tenia res al darrera. La va obrir. Es veia tot borrós, així que va entrar. Ara ja ho veia tot bé. Els animals vivien en una ciutat i anaven ben vestits! El nen estava sorprès. Va caminar per la ciutat i s'hi va perdre.

Mentrestant els pares d'en Marc estaven molt preocupats i van trucar als policies. La comissaria els va enviar deu patrulles. Els policies no van trobar res al bosc. Ja era de nit i el Marc estava molt cansat. Es va asseure a terra i es va adormir. No eren molt més de 2/4 de 5 de la matinada quan el Marc va notar unes pessigolles a la cara. Es va despertar. Va veure que una guineu l'ensumava. Es va aixecar i li va dir:

- Para, atura't!

La guineu li va dir:

- Ets nou per aquí?

-Sí -va contestar en Marc.

- I com has vingut?

- Estava caminant pel bosc quan m'he trobat una porta i he entrat, i ara estic perdut en aquest món.

- Vols que et faci de guia i després et porto a la porta de tornada al teu món?

-Sí, però em promets que tornaré a casa? -va dir el Marc no gaire segur.

- Sí. Sí. -va dir la guineu.

Pel camí en Marc preguntà a la guineu:

- Per què tots els animals aneu vestits? I com us heu fet tot el que teniu?

- Saps Marc? Els animals som iguals que vosaltres. Aquella porta és perquè alguns animals surten d'aquesta ciutat i van al vostre món i fan veure que són salvatgines.

-I què mengen els carnívors?-va preguntar estranyat el Marc.

- Doncs què creus? Vegetals amb gust, color i olor de carn.

-I els animals que matem els humans?

- Doncs els animals carronyers se'ls mengen.

- Mira, ja hem arribat, aquí és on vivia jo i els meus amics.

Van entrar i tots els animals que hi havia a dintre van veure en Marc i es van espantar. La guineu va entrar darrera i els va dir que no passava res. Els animals li van dir:

- Que no veus que hi ha un humà?

La guineu va dir al Marc:

- Que no et vegi cap animal més, perquè si no trucaran a l'exercit perquè t'extermini.

La guineu va explicar als altres animals:

- Aquest humà és bo, no ens vol fer mal.

Van fer les presentacions just quan van sentir que algú trucava a la porta. Els animals van dir al Marc que s'amagués. Van obrir la porta i va entrar un ós polar molt forçut i un rinoceront amb una banya molt llarga.

Van entrar i van mirar tota la casa, al cap d'uns segons, que semblaven hores per al Marc, se'n van anar, però el Marc va veure que tornaven, i abans que el Marc es pogués amagar, el rinoceront el va agafar pel braç i se'l van emportar. El van portar fins a la porta de tornada al seu món

-Em pensava que m'exterminaríeu.

- Això és el que diem perquè tothom es porti com cal, i ara ves-te'n al teu món i no diguis a ningú que vivim aquí.

Així ho va fer. I cada setmana la guineu anava a buscar el Marc i jugaven a fet i amagar al bosc.

Max A, Bufaforats

